Tek başına bir ordu

Yazan ve Çizen: Gürbüz Azak

DELİ BALTA

Yıl 2 • Sayı 41 • 1 Ekim 1984 • 20 TL.

DELİ BALTA'dan sizlere

Kıymetli dostlarıma selâm ederek başlıyorum sözlerime.. Hepinizin "saadet-i dareyn"i için Yüce Rabbime duacıyım. Biz, mürtedler ve fâsıklar gibi dedi-kodu yapmayız. Tenezzül etmeyiz! Harama yanaşmayız. Elhamdülillah, biz, müslümanlara hayır-dua ederiz.

Kardaşlarım,

Allah sizlere sıhhat ve afiyet, emanete hıyanet etmemek, hayır ve şerre razı olmak nasip etsin!

Birgün Sultân hazretlerinin huzuruna kabul edildim. Bu saadetli vakitler, bu fakir kardeşinize pek az nasip olmuştur. Onun için bu kıymetli ândan bahsetmek murad eyledim. Padişahımız, ifâ ettiğimiz bir vazifenin neticesini bizzat bizden dinlemeği irade buyurmuşlar... Girdik ve oturttular. Biz anlatıyorduk, onlar dinliyorlardı. Bu esnada ayağımda bir karıncalanma hissettim ki, dayanılır gibi değil! Ayağımda birşey dolaşıyor, ısırıyor, sanki iğne batırıyor... Sultânımın huzurunda bulunduğum müddetçe bu devam etti ve ben kılımı kıpırdatamadım. Zira, Cihan Sultânı'nın huzur-i âlilerine çıkmıştım; lüzumsuz en ufak hareket edepsizlik idi. Rabbime hamd olsun ki, yeryüzünde Resulüne vekil eylediği zâtın huzurunda edepsizlik etmeden çıkabildim.. Tenha bir yer buldum ve ayağımı açtım. Çizmenin içinde bir akrep ölüsü vardı...

Bizim gibi kusurlu kulların böyle ufak tefek işlerini anlatması elbette tevazuya muhaliftir; ancak, maksat, bu hadiseden ziyade, Padişahım ile halvet eylemenin sıcak ve tatlı hâtırasını bir kerre daha yad etmektir. Yoksa, bizim gibi elinden hiç iş gelmeyenler, senelerce hâlis iş ve ibadetler yapsak, din ile dünyayı birlikte kazanan Osmanlı askerinin en avamının derecesine nail olamayız.

Şu kadar yıl, adetâ bütün dünyaya hükmetmiş, birlik ve beraberlik içinde zaferden zafere koşmuş, bin'e karşı bir'le kafa tutmuş ve gâlip gelmiş Osmanlı askerinin muvaffakiyetinin sırrı nedir? Bir gün Doğu'da at koştururken, ertesi gün Batı'da boy göstermiş, "Yıldırım" olmuş ordunun galibiyeti niçindir? "Hüdavendigâr" nasıl olunur?

Şahin isimli bir asker, İstanbul'dan "Cihan Sultânı" Genç Osman hânın "Hattı Hümayûn" (Padişah mektubu)nu alıp yola çıktı. Hedef, Bosna idi. Genç Osman'ın mektubunu Bosna Beylerbeyi Vezir Paşa'ya götürüyordu.

Şahin bir vadide at koştururken önüne birkaç çapulcu çıktı. Saldırdılar. Savaşta yetişmiş, tecrübeli olan Şahin'e üç tane çapulcu hafif geldi ve kurtuluşu kaçmakta buldular. Ancak, bu mücadele esnasında Şahin'in koynunda bulunan "padişah mektubu" da biraz tahrib olmuş, kenarı yırtılmıştı... Şahin, kavgada açılan mektubu okuyup okumamakta bir müddet tereddüt eyledikten sonra okumaya karar verdi:

"Vezir Paşam!

Sana Hattı Hümayûn'umu getiren bu erin kafası vurula!.." diyordu Genç Osman... Şahin mektubu katlayıp koynuna yerleştirdi ve atını Bosna istikametine sürdü.

Bosna Beylerbeyi Vezir Paşa'nın huzuruna çıkarılan Şahin, padişah mektubunu edeple çıkarıp, eskiden tanıştıkları ve samimi oldukları Vezir Paşa'ya takdim etti... Vezir Paşa mektubu okuyunca Şahin'in yüzüne tuhaf tuhaf baktı. Düşündü, taşındı ve sessizce "Gidebilirsin..." dedi. Bu defa Şahin şaşırdı. "Vezir Paşam..." dedi, "herhal mektubu hümayûndan maksadı sultân anlaşılmadı..." Vezir Paşa kararlıydı: "Gidebilirsin demiştik"... Şahin daha kararlıydı; kılıcını sıyırdı ve sert konuştu: "Mektupta yazılanlar harfiyyen yerine getirilmezse ben senin kafanı vururum!..."

Şahin'in kafası vuruldu...

İşte Osmanlı, işte itaat... Fazla lafa ne hacet...

Afiyette olunuz.

Tek başına bir ordu Yazan ve Çizen: Gürbüz Aziz DELİ BALTA

İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. adına sahibi **ENVER ÖREN** • Sorumlu Yayın Müdürü: **RAHİM ER** • Yazı İşleri Müdürü: **ŞABAN ÇİBİR** • Teknik Müdür: **SADIK SÖZTUTAN** • **ADRES:** Deli Balta çizgi roman dergisi, Nuruosmaniye Caddesi No: 17/1-14 Cağaoğlu-İstanbul • **Tel: 526 31 46** • Telex: 22000 yuas tr • **BASKI:** Hizmet Gazetecilik ve Matbaacılık Ltd. Şti. İstanbul • **DAĞITIM:** Hür Holding A.Ş. • **ABONE ÜCRETİ:** Yıllık (24 Sayı) 480.-TL. Bir yıldan az abone kaydı yapılmaz • Yurt dışı abone ücreti 10 D.M. • **İLÂN TARİFESİ:** Arka kapak 200.000.-TL. Kapak içi 150.000.-TL. • POSTA ÇEK No: 135 12-7 • **TELİF HAKKI:** İhlâs Matbaacılık ve Dağıtım A.Ş. • **Bu dergi, Türkiye Gazetesi Yayın Topluluğuna dahildir.**

Derken, kucak dolusu kılıç taşıyan biri göründü.
Hepsini orta yere döktü.
Sonra geri dönüp, bir kucak daha getirdi.
BAŞKA KILIÇ KALMADI... HEPSİ BU. İÇERSİ KÖR DUMAN.
ALEVLERİ ZOR SÖNDÜRDÜK... ÇOK FENA İDİ ÇOK...
Fransız kaptan mırıltı halinde söylendi...
OLANLARI HİÇ AKLIM ALMIYOR.. BİZ TÜRKLERE HEP BÖYLE YENİLECEK MİYİZ?..
KAPIYI DIŞARIDAN DAYAKLA DELİ BALTA!
KORSANLAR BİR SÜRE İÇERDE KALSIN. ÖYLE LÂZIM!
İYİ ŞEYLER DÜŞÜN KAPTAN... İYİLİĞE İYİLİKLE CEVAP VERMEYİ ÖĞRENİN - YENMEK VE YENİLMEKTEN BAŞKA ŞEYLER DE VAR...
MESELÂ BİZE NİÇİN İŞKENCE ETTİNİZ, SUÇUMUZ NEYDİ?
ŞİMDİ ELİNİZDEN KURTULSAM, YİNE AYNI ŞEYLERİ YAPARIM... AYNISINI...
BİZLERİN TEK HEDEFİ VARDIR: TÜRKLERİ HER YERDE EZMEK, YENMEK VE YOK ETMEK!...

Tam o sırada Süslü'nün sevinç çığlığı ile konuşma yarıda kesildi...
GETİRDİM! BEŞ ESİRİMİZİ DE KURTARDIM. HEPSİ DE SARILIP SARILIP ÖPTÜ BENİ...
ALLAH SİZDEN RAZI OLSUN. ADIM, HALİL... AYINTAPLIYIM...
ADIM, ALİ... MERSİNLİYİM!
ADIM, RIZA... AYDINLIYIM... ALTI YILDIR BAĞLI DURUYORDUK...
RIZA! BU GEMİ ZAPTEDİLMİŞTİR!
ARKADAŞLARIMA İKİŞER KILIÇ VER. DAHA EPEY İŞİMİZ VAR!
BAŞÜSTÜNE REİSİM... ÖL DE, ÖLELİM GAYRİ... VUR, DE VURALIM!..
Bundan sonrası kolay oldu. Beş esir ile birlikte, üç Türk gemiye tamamen hâkim oldular.
DELİ BAL TA! YAPACAĞINI BİLİYORSUN. ÇAĞIR ŞU KÖSE'Yİ DE YARDIM ETSİN!
YANIMDA AYLAK AYLAK DOLANIP DURMASIN. KÜFLENECEK! SONRA ANNESİNE NE DERİZ?

Artık şakalaşmalar başlamıştı. Sabit Reis'in keyfi iyice yerine gelmişti. Ama, Süslü'nün ağzı durmuyordu.
BEN BU KARA YELKENLERİ HİÇ SEVMEDİM REİS. HEPSİNİ İLK LİMANDA DEĞİŞTİRELİM!
DELİ BALTA, ŞU KÖSE'Yİ AL BAŞIMDAN. İSTERSEN YİNE AYNI YERE ASIVER!
Gemide bir süre çıt çıkmadı. Sonunda Deli Balta'yı duydular.
REİS! İŞİMİZ BİTTİ... DÖN DE BU YANA BAK! ŞU MANZARAYA BAK!
ÇOKTA YAKIŞTILAR BİRBİRLERİNE. ALLAH AYIRMASIN!
SÜSLÜ, SEN SÜS! NAZARIN DEĞER BELKİ!
KEŞKE İKİSİNİN DE AYAKLARINA BİRAZ YAĞ SÜRSEYDİK!
DAHA KEYİFLİ OLMAZ MIYDI REİS, NE DERSİN?
ŞİMDİ ONLARIN NE DÜŞÜNDÜKLERİNİ YALNIZ BEN BİLİRİM. AMMA DA KEYİF!
PARAYLA DEĞİL, SIRAYLA BU İŞLER!

Deli Balta; bir Süslü'ye, bir fransızlara baktı
NE YAPIYORSUNUZ ORADA? DANS MI EDİYORSUNUZ?
KEMAN VE PİYANO YOK AMA... İDARE EDİN ARTIK!.. ŞEY...
YUKARILARDA HAVALAR NASIL BAKALIM? KONUŞSANIZA! YOKSA DİLİNİZİ Mİ YUTTUNUZ?..
Manzara gerçekten tuhaftı.
SİZDE İNSANLIK YOK MU, İNSAN İNSANA BUNU YAPAR MI?
YAZIKLAR OLSUN!
KAPTAN TİTRİYORUM. FAZLA AYAKTA DURAMAM KAPTAN!
KAL ÖYLE REZİL! YOKSA FENA YAPARIM. SAKIN KIMILDAMA! KIMILDAMA!..
50

Kara yelkenli gemi, hızını biraz daha artırdı. Çivit renkli sular pırıl pırıl köpüklenip duruyordu.
REİS! DENİZ YARIN DA GÜZEL OLACAK, ÖBÜR GÜN DE!
BAKARSIN BİR GEMİYE DAHA RASTLARIZ DELİ BALTA! HAZIRLIKLI OLALIM!..
Bulutlar ağa-döne geçmekteydi. Gün ise bitecege benzemiyordu.

Sabit Reis Deli Balta'ya yaklaşıp seslice sordu:
ŞU BİZİM KÖSE VAR YA, DUYDUĞUMA GÖRE, FIS FIS FIS.. KOS KOS KOS...
SAHİ Mİ SÖYLERSİN REİS? BEN ONU ÇOK CESUR BİLİRDİM...
YALNIZ, BOYNUNDA İLMEK GÖRMEGE DAYANAMIYOR.

Süslü köse fısıldaşmaları kaçırmamıştı.
YİNE DEDİKODUMU YAPIYORSUNUZ! YAKALADIM SİZİ!

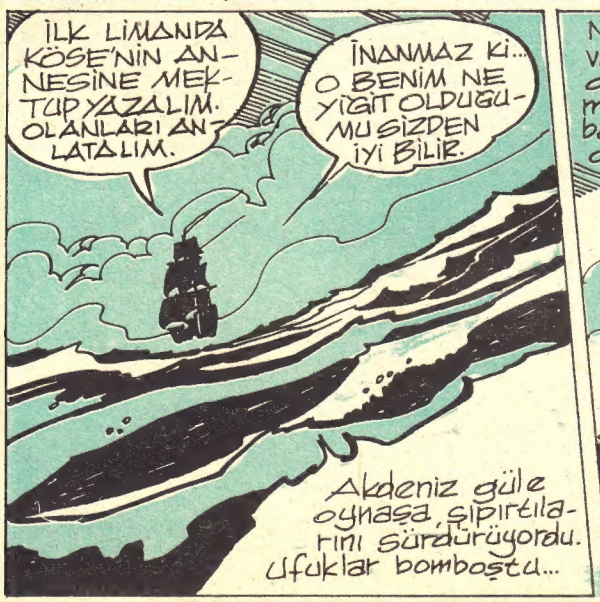
İLK LİMANDA KÖSE'NİN ANNESİNE MEKTUP YAZALIM. OLANLARI ANLATALIM.
İNANMAZ Kİ... O BENİM NE YİĞİT OLDUĞUMU SİZDEN İYİ BİLİR.
Akdeniz güle oynaşa, çıpırtılarını sürdürüyordu. Ufuklar bomboştu...

Ne gelen vardı, ne giden... Kara gemi kabara kabara gidiyordu...
Gün batımına yakın, deniz azıcık koyulaştı. Bir güne o kadar çok olay sığmıştı ki...

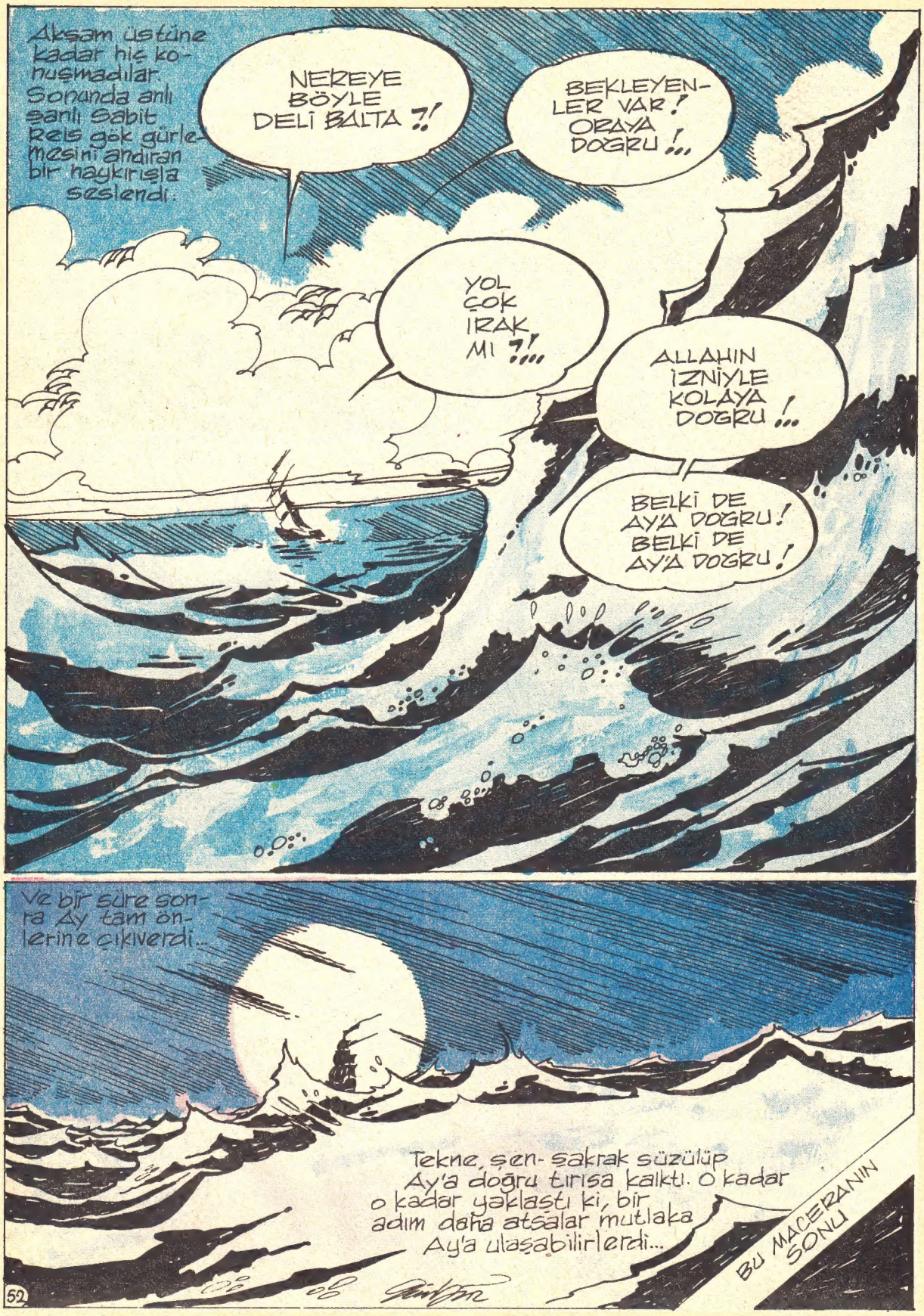
Akşam üstüne kadar hiç konuşmadılar. Sonunda anlı şanlı Sabit Reis gök gürlemesini andıran bir haykırışla seslendi.
NEREYE BÖYLE DELİ BALTA ?!
BEKLEYENLER VAR! ORAYA DOĞRU !..
YOL ÇOK IRAK MI ?!..
ALLAHIN İZNİYLE KOLAYA DOĞRU !..
BELKİ DE AY'A DOĞRU! BELKİ DE AY'A DOĞRU!
Ve bir süre sonra Ay tam önlerine çıkıverdi...
Tekne, şen-şakrak süzülüp Ay'a doğru tırısa kalktı. O kadar o kadar yaklaştı ki, bir adım daha atsalar mutlaka Ay'a ulaşabilirlerdi...
BU MACERANIN SONU

GARİP OZAN

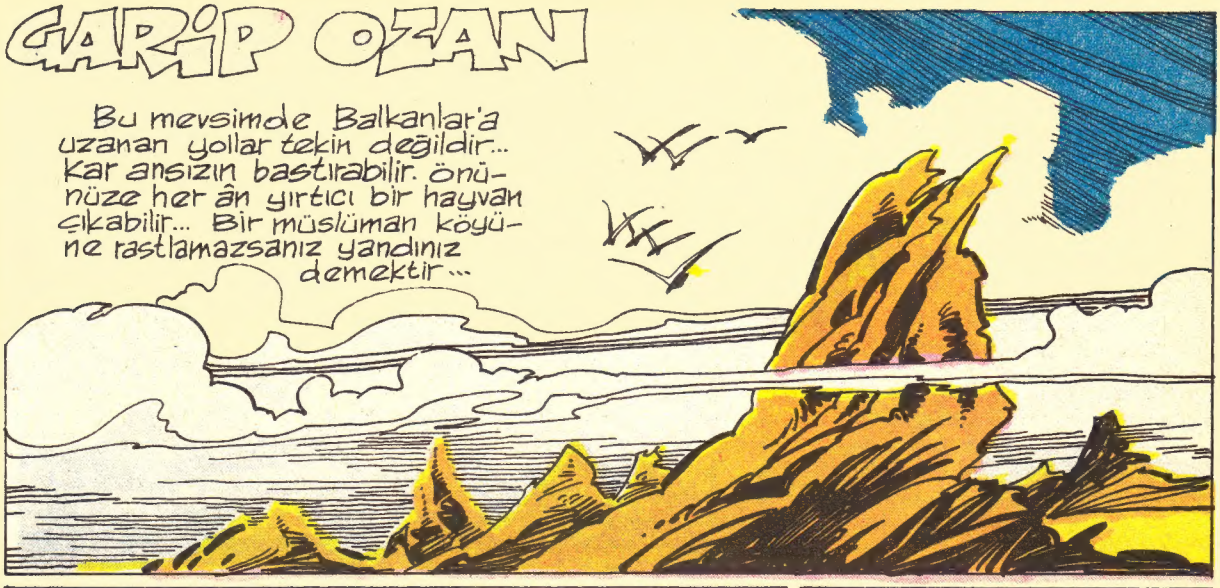
Bu mevsimde Balkanlar'a uzanan yollar tekin değildir... kar ansızın bastırabilir. önünüze her ân yırtıcı bir hayvan çıkabilir... Bir müslüman köyüne rastlamazsanız yandınız demektir...

Kış mevsiminin "Geliyorum" dediği günlerdeydi. Yapayalnız bir adam, olur-olmaz durup etrafı dinliyordu. Sonra bir başka tepeden gözlüyordu.

Sırtında sazı, yeniden etrafı dinledi. uzaklardan gelen kuşlar dört yanını sarıverdi...

Genç adamın hiç acelesi yok gibiydi. Bir ufuklara, bir gökyüzüne baktı. sonra da kuşlara gülümsedi...
Hâlinden şikâyetçi değildi...

Ufukta minare görünce o yana yöneldi.
1

Akşama doğru aynı yerlerde bir başka gölge daha belirdi.. Sırtında ince-uzun kılıcıyla o da her yanı gözleyip duruyordu yordu...
Kar ise usuldan usuldan atıştırmaya başlamıştı.
Delikanlı yolunu kaybetmiş gibiydi...
Uzaktaki uğultuları dinledi. Durmayıp yürüdü. Kar hızlanıyordu. Delikanlı saklanacak yer aradı...
BURALARDA BİR TÜRK KÖYÜ OLACAKTI. ORTALIK KARARMADAN ORAYA VARMALIYIM...
Üşümeğe başladığını hissetti. Dişlerine söz geçiremiyordu...
İYİ BİLİYORUM BURADA BİR KÖY OLACAK... OLMALI...
Gerçekten az sonra Türk köyünün sımsıcak çağırısını duydu.
ÇOK ŞÜKÜR. YANILMAMIŞIM... İŞTE KÖY, İŞTE MİNARESİ...
2

Doğru köy odasına varmıştı. Kendinden önceki misafir de oradaydı. Köylülerle sohbeti koyulaştırdılar. Dışarıda kar devam ediyordu.
EEE, AŞIK... ZAMANI GELDİYSE ŞU SAZIN TELLERİNE BİR DOKUN BAKALIM. BAK, MİSAFİR DE BEKLER!
YA, ÇOK İYİ OLUR DİNLERİZ!
Garip Ozan başını öne eğip uzun uzun düşündü. Sonra, dayalı duran saza uzandı.
DOST İÇİN ÇALAR DOST İÇİN DERİZ...
BİZ KİMSEYİ KIRMAYIZ. KIRMAYI BİLMEYİZ
Köylüler, âşığın saza düzen verişini dinlediler.
BURALARA HER ZAMAN ANADOLU GÖNLÜ UĞRAMAZ!
HASRETİMİZİ GİDER... SÖYLE ÂŞIK... ÇAL ÂŞIK!
Garip Ozan nihayet coştu...
YÜCEDİR ONDURUR, DOLDURUR BİZİ... ESİRGER, BAĞIŞLAR, OLDURUR BİZİ... YANDIRIR OY...
HASRETE KANDIRIR BİZİ KANDIRIR OYY...
Sonra, dinleyenlere sıra ile bakti...
KİMDİR, NEDİR BİLİNE!
3

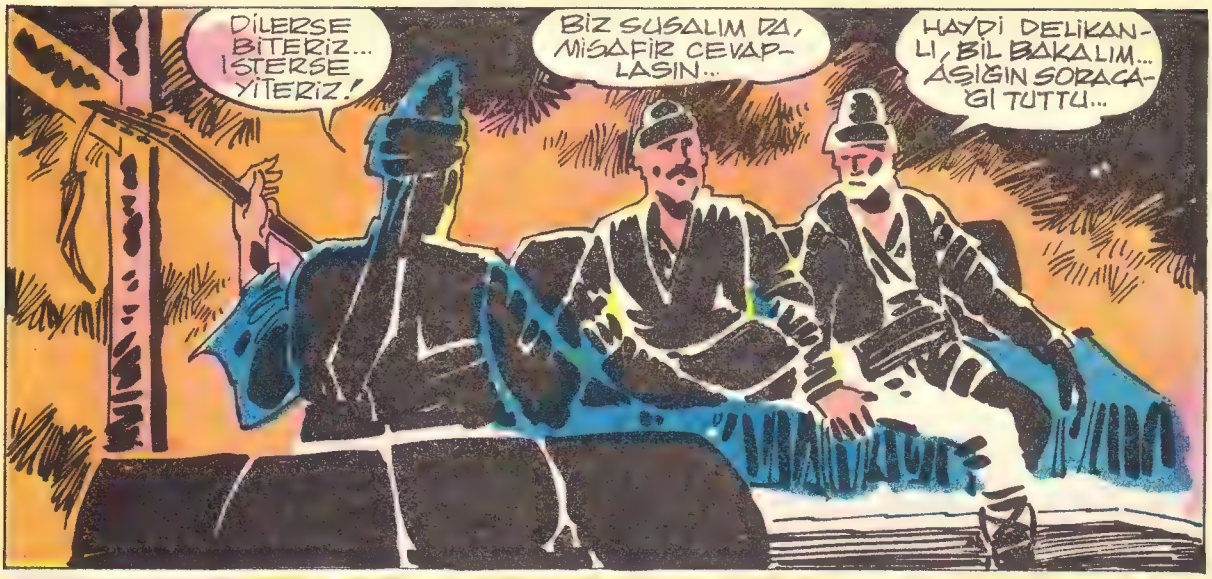
DİLERSE BİTİRİZ... İSTERSE YİTERİZ!
BİZ SUSALIM DA, MİSAFİR CEVAPLASIN...
HAYDİ DELİKANLI, BİL BAKALIM... AŞIĞIN SORACAĞI TUTTU...

Deli Balta hiç düşünmeyip konuştu...
O DEDİĞİN YÜCE ALLAHIMDIR
Ozan çok sevinmişti.
DOĞRU BİLDİN... GÜZEL DEDİN!
BU AY, BU YILDIZLAR, NİCE GÜNEŞLER VE YÜZ KERRE YÜZ CİHAN KİM İÇİN? ŞAN KİM İÇİN? KEHKEŞAN KİM İÇİN?.. DEVRAN KİM İÇİN?

Deli Balta, tepeden tırnağa titredi. Öne düşen başını hiç kaldırmadan cevabını verdi...
SEVGİLİ PEYGAMBERİMİZ...
ADI GÜZEL EFENDİMİZ İÇİN...

Dinleyenler şaşkınlık içindeydi...
DELİKANLI ADINI BAĞIŞLA! SEVDİK SENİ...
NÂMIN NEDİR, SENİ NASIL ÜNLERLER?

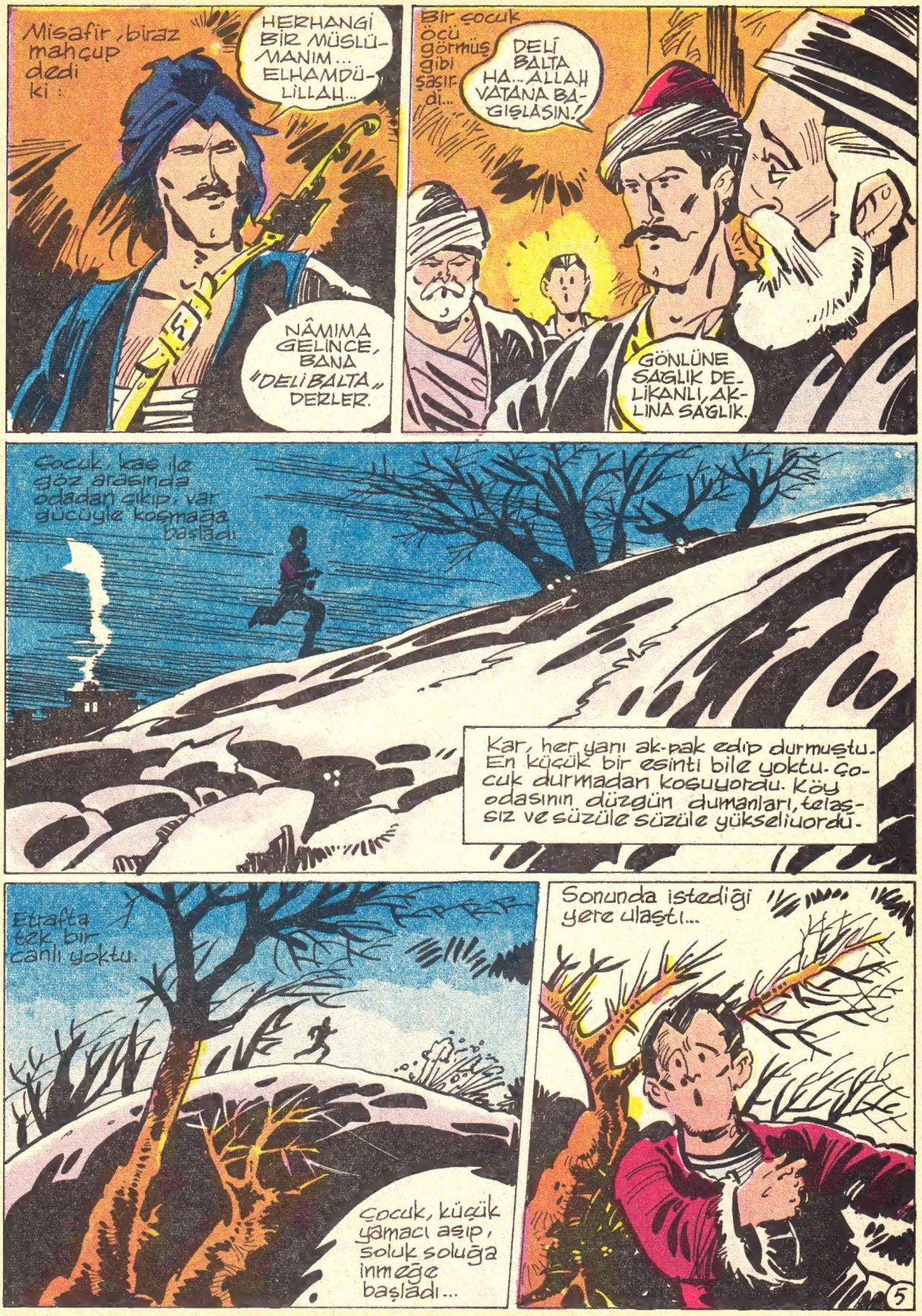
Misafir, biraz mahçup dedi ki:
HERHANGİ BİR MÜSLÜMANIM... ELHAMDÜLİLLAH...
NÂMIMA GELİNCE, BANA "DELİBALTA" DERLER.
Bir çocuk öcü görmüş gibi şaşırdı...
DELİ BALTA HA... ALLAH VATANA BAĞIŞLASIN!
GÖNLÜNE SAĞLIK DELİKANLI, AKLINA SAĞLIK.
Çocuk, kaş ile göz arasında odadan çıkıp, var gücüyle koşmağa başladı.
Kar, her yanı ak-pak edip durmuştu. En küçük bir esinti bile yoktu. Çocuk durmadan koşuyordu. Köy odasının düzgün dumanları, telaşsız ve süzüle süzüle yükseliyordu.
Etrafta tek bir canlı yoktu.
Çocuk, küçük yamacı aşıp, soluk soluğa inmeğe başladı...
Sonunda istediği yere ulaştı...
5

İri bir kapıdan girip, heyecanla anlatmaya koyuldu.
BÜYÜK KİTÇİ-KİS!.. HANİ HEP DELİ BALTA DİYE BİRİNDEN SÖZ EDERDİNİZ YA... İŞTE O BURADA!
OLAMAZ, İMKÂNSİZ BU... HAYIR!
BANA BAK! YALANIN VARSA KULAKLARINI KESERİM!
İNANIN Kİ DOĞRU DİYORUM... TÜRKLERİN ODASINDA... AZ ÖNCE GÖRDÜM!
ADINI KENDİ SÖYLEDİ... BANA DELİ BALTA DERLER, DEDİ.. DUYDUM ONU!
Kitçkis hınç ile yaklaşıp doğruldu.
DEMEK, YILLARDIR BEKLEDİĞİM AN GELDİ!.. BENİ ÇOK SEVİNDİRDİN ÇOCUK!
Keyiften uçar gibiydi...
ÇABUK NİKO'YU DA ÇAĞIRIN! HEMEN! DURMAYIN!
TÜRK ODASINI BASACAĞIZ! HEM DE HİÇ BEKLEMEDİKLERİ BİR ZAMANDA!
Yardımcısı koşar adım uzaklaşmıştı...
6

Ömer Seyfettin

başını vermeyen şehit

4

Er meydanının kanlı yüzüne "gece siyah saçlarını" dağıtırken çığırtkan:

- Gaziler hisara!

Haykırışı duyuldu. Dönen gaziler için de kılıcından kanlar damlayan Kuru Kadı, birkaç sipahi ile dışarıda kaldı. Yaralıları taşıttı. Şehit olanları saydırdı. Bunlar tam on dokuz kahramandı... Düşman altmış dört ceset bırakmış, diğer ölülerinin hepsini kaçırmıştı. Kuru Kadı, sabahtan beri yemek yememiş, su içmemiş, durup dinlenmemişti... Toplattığı şehitleri, hisarın önündeki meydana yığdırdı. Şehit Deli Mehmet'in ölüsünü kendi buldu. Kesik başı koltuğunda, uyur gibi, sakin yatıyordu. Olduğu yerde gömdürdü. Sonra yanındakileri savdı. Bu taze mezarın başına çöktü. Ezberden "Yâsin" okumaya başladı. Dışarılarda kimse yoktu, yalnız uzakta palanga kapısındaki nöbetçi dolaşıyordu. Kuru Kadı nurlarla tutuştuğunu gördü. Sesi kısıldı. Dudaklarını oynatamadı. Çeneleri kitlendi. Bu yeşil nurun içinde Deli Mehmet'in kanlı boynuna sarılmış beyaz kanatlı bir melek, hem onu nurdan elleriyle okşuyor, hem açık alnını öpüyordu. Bu sıcak, bu yeşil nur büyüdü, taştı, bütün mezar bu nurun içinde kaldı. Kuru Kadı'nın gözleri kamaştı. Ruhu yandı. Kendinden geçti.

Onu, daha ilk böyle derin bir uykuya dalmış gören yoldaşları zorla kaldırdılar. Koltuklarına girdiler:

- Haydi, kapı kapanacak, dediler; içeri gir.

Kuru Kadı'nın dili tutulmuştu. Karşılık veremedi. Sarhoş gibi sallana sallana hisara girdi. Hâlâ titriyordu. Palanganın içinde Deli Hüsrev'in menzilinden geçerken durdu. Kulak verdi; ağlıyor mu, inliyor mu diye... Hayır, Deli, şıkır şıkır, atını kaşağılıyor, keyifli bir türkü söylüyordu. Seslendi:

- Hüsrev!

- Efendim?..

Kapı açıldı. Kaşağı elinde, kolları, paçaları sıvalı, başı kabak Deli Hüsrev... daha Kuru Kadı bir şey sormadan:

- Gördün mü Deli Mehmet'in zevkini? dedi.

- Siz de benim gibi buradan gördünüz mü?

- "Gözlüye hot gizli yoktur!"

Küttedek kapıyı kapadı. Yine türküsüne başladı.

....

Kuru Kadı palangada sabahı dar etti. Güneş doğmadan deli Mehmet'in mezarına koştu. Artık bütün günlerini bu mezarın başında geçiriyordu. Bu mezarın ziyaretçisi oldu. Büyük bir taş yontturdu. Yazdırdı. Başına diktirdi. Beş vakit namazlarını bile cemaatine bu mezarın başında kıldırmak isterdi. Artık ne hacet dilese, ne murat etse, ona nâil oluyordu.

Grijgal'de, komşu palangalarda Kuru Kadı için "deli oldu" diyorlardı. Her an "bekâ" bâdesini içmiş bir sarhoş gibi durulmaz bir heyecan içinde yaşıyordu. Fakat nasıl "deniz çanağa sığmazsa", onun büyük sırrı da ruhuna sığmadı. Taştı. Kaleden dışarı çıkıp düşmana saldırdıkları günü gördüğü fevkâlede olayı herkese anlatmaya başladı. Daha da ileri gitti, çok iyi okuduğu "Mevlidi Şerif" diliyle o gün gördüğünü yazdı. Yüzlerce beyitlik bir destan düzdü.

Ama o zaman eski tutkunluğu kayboluverdi. Ruhuna koyu bir karanlık doldu. Kalbine acı bir ağırlık çöktü. Artık Deli Mehmet'in yeşil nurdan mezarı içinde sürdüğü kutsal saadeti yu göremez oldu. Bu yoksunluk onu delirtti. Yemekten, içmekten kesildi. Bir gün yine perişan, kırlarda dolaşırken Deli Hüsrev'e rasgeldi. Meğer o da geziniyormuş. Elindeki yayıyla yavaşça Kuru Kadı'nın arkasına dokundu.

-Niçin, dedi, niçin, gördüğünü halka söyledin? Adam gördüğünü kâle geçirirse kazandığı hali kaybeder. Eğer sussaydın, gördüğün keramete ölünceye kadar şahit olacaktın...

Kuru Kadı yere diz çöktü, ağlamaya başladı:

- Çok perişanım, diye inledi, n'olur, gel, beni uyanmazlık uykusudan uyandır. Benim o görmüş olduğum durum ne hikmettir? İçinde aklımı kaçırdığım bu heybet nedir? Benimle senden başka onu gören oldu mu?

-Bir gören daha var. O "can" herkese görünmez.

- Kimdir?

- Bilemezsin...

- Başkaları görmedi de, biz ikimiz niçin gördük?

- "Şehitlik müjdesidir!" İkimiz de mutlaka şehit düşeceğiz!..

.....

.....

Kuru Kadı, gittikçe öyle başıboş, öyle perişan, öyle kötüledi ki... kendisini o kadar seven Vali Ahmet Bey bile Budin'den gelince, onun bu durumuna dayanamadı. Sonunda "bu deli bir kişidir, palangada hizmetinden yararlanılamaz" diye geriye göndermek zorunda kaldı. Aradan epey zaman geçti. Serhadde değil, hatta Grijgal hisarında bile herkes Kuru Kadı'yı unuttu. Yalnız yazdığı destan okunuyor, hiç unutulmuyordu.

On iki yıl sonra...

Zigetvar'ın alınışı akşamı yaralılar toplanırken ünlü kahraman Deli Hüsrev'in - bir gülleyle parçalanmış- ölüsü yanında, uzun boylu, ak saçlı, ak sakallı, yeşil cübbeli bir şehit buldular. Kıbleye karşı yüzükoyun uzanmış yatan bu şehidin büyük, yeşil sarığı bozulmamıştı. Üzerinde hiçbir silâh yoktu. Yarası, neresinden olduğu belli değildi. Günlerce süren kuşatma sırasında hiç kimse böyle bir adam görmemişti. İnceden inceye soruşturuldu, kim olduğu bir türlü anlaşılamadı.

O vakit birçok gazilerin "kayıplar ordusundan yardıma gelen bir ermiş" sandıkları bu şehit, acaba, Grijgal hisarının o eski kadısı mıydı?

— BİTTİ —

Açıklama:

Bu kupondan 2 tane kesip gönderen Deli Balta Okuyucuları şu imkanlara sahiptir.

1- Türkiye Çocuk Dergisine 1.200.- Lira yerine 1.000.- Lira'ya 1 yıllık abone olabilirler.

2- Türkiye Gazetesi'nin yayınladığı kitaplarda % 30 tenzilat yapılır.

3- Dağıttığımız yabancı pullardan 5 tane alabilir.

2 kuponla yukarıdaki üç imkândan ancak biri seçilebilir.

Yabancı pul almak isteyenler göndereceksi zarfın üzerinde kendi adresleri ve 20 Liralık posta pulu yapıştırılmış ikinci bir zarf koymaları lâzımdır.

● ADRES:

Nuruosmaniye Cad.
Yeşi-
No: 17/1-14
Cağaloğlu-
İSTAN-
BUL

DELİ BALTA

% Tenzilat kuponu

hastalar ve doktorlar
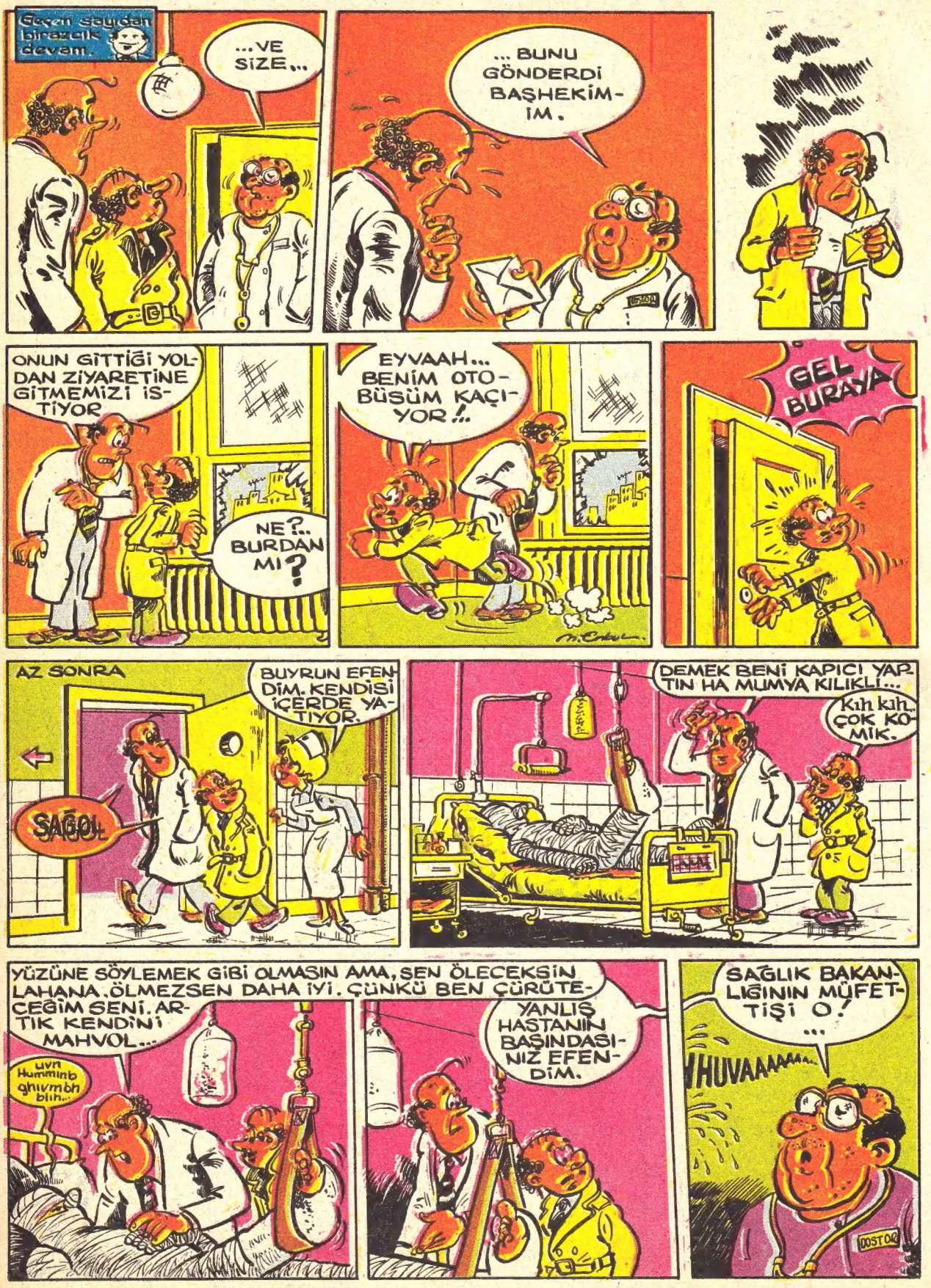
çizen: Muammer Erkul